

РРТФ објављује последње статистике имплементације имовинских закона

Данас су агенције које су ангазоване на испуњавању Плана за спровођење имовинских закона – ПЛИП (ОХР, ОСЦЕ, УНХЦР, УНМИБХ и ЦРПЦ) објавиле да је до краја октобра укупна стопа спровођења имовинских закона порасла на 37% у БиХ. У Федерацији је ријешено 46% случајева, у Републици Српској 27%, те 33% у Брчком.

Другим ријечима, од 129.366 домаћинстава која су поднијела захтјев за поврат имовине у Федерацији, њих 59.543 се вратило у посјед имовине, док је у Републици Српској од 120.087 случајева ријешено 31.896. Укупно, од 256.328 подносилаца захтјева 93.698 се вратило у посјед своје имовине.

Амандмани на имовинске законе, које је донио Високи представник прошле недеље одмах ступају на снагу. Ови амандмани, као и чврсто опредјељење и континуиране активности свих органа власти укључених у тај процес ће, без сумње, допринијети убрзању спровођења и ријешавања имовинских захтјева широм БиХ.

Међународна заједница ће и даље стамбеним органима власти помагати у имплементацији административних система, који су непристрасни и транспарентни. Једна од компоненти ове активности је краткорочно ангажовање службеника за унос података од стране ОСЦЕ-а који ће пружати помоћ при изради хронолошких спискова случајева за обраду. Рад ових службеника за унос података у општинама је помогао ПЛИП-у у идентификовању великог броја случајева у којима су захтјеви

који се односе на уништену имовину погрешно израчунати у статистичким подацима ПЛИП-а.

У случају статистичких података за овај мјесец, очигледан пораст од 3% резултат је комбинације корективних мјера и напретка којег остварују локални органи власти у рјешавању захтјева.

Везано за коментар из саопштења за јавност који се односи на повећање од 3%:

Јединица ПЛИП-а је затражила од стамбених органа да искључе податке који се односе на захтјеве, одлуке и извршени поврат уништене имовине (као и пословних простора и земљишних парцела) из статистичких података с обзиром да ПЛИП своју пажњу усмјерава само на имовину за становање.

Било је једноставно искључити податке о донешеним одлукама и извршеном поврату уништене имовине из статистичких података, а стамбени органи су то постепено радили.

Међутим, како би се из укупног броја поднешених захтјева у општини искључили подаци који се односе на захтјеве за поврат уништене имовине, стамбени органи би прво морали обрадити захтјеве (како би знали да ли се захтјев односи на уништену имовину или не). То је било тешко провести у пракси, и многи стамбени органи то нису радили. Дешавало се да у многим општинама подаци о уништеној имовини нису били искључени из података који се односе на захтјеве за поврат већ из података који се односе на поврат имовине, што значи да је омјер имплементације био мањи него што је требао бити (омјер имплементације = број захтјева подијељен са бројем случајева у којима је остварен поврат имовине). Службеници за унос података су идентификовали све захтјеве који се односе на уништену имовину и искључили их из укупног броја поднешених захтјева, што је за резултат имало дијељење мањег броја са бројем случајева у којима је остварен поврат имовине, чиме је омјер

имплементације увећан.